

Ks. Bogusław Nadolski, TChr

50-LECIE BIBEL UND LITURGIE

W 1976 roku obchodził 50-lecie swojej działalności znany kwartalnik liturgiczny *Bibel und Liturgie*. Jego pierwszy numer ukazał się 1 X 1926 r. Początkowo czasopismo ukazywało się dwa razy w miesiącu, następnie jako kwartalnik. W 1941 r. władze narodowego socjalizmu zabroniły wydawania. Po zakończeniu działań wojennych podjęto wysiłek kontynuowania wydawnictwa. W kwietniu 1946 r. ukazuje się powojenny numer pod zmienionym tytułem: *Lebe mit der Kirche*. W niedługim jednak czasie redakcja powróciła do pierwotnego tytułu. W latach 1926/27 poszczególne numery nosiły podtytuł: *Czasopismo liturgiczne dla katolików języka niemieckiego*. W dalszym ciągu swojej działalności przyjęto podtytuł, przy którym pozostano do dziś — *Kwartalnik biblijno-liturgiczny*.

Inicjatorem czasopisma był Pius Parsch († 1954) wraz z kapłanem obrządku bizantyjskiego J. Casper. Powodzenie czasopisma w dużej mierze zależało od oparcia finansowego i administracyjnego. Znalazło je ono w tzw. Towarzystwie Apostolatów Liturgii Ludu. W określeniu *Volksliturgie* tkwi tautologia. Liturgia bowiem jest właśnie czynem ludu, działaniem społecznym, działaniem na rzecz ludu. W określeniu tym jednak kryło się odejście od kierunku liturgii reprezentowanego przez opactwo Maria Laach. Można powiedzieć, że kierunek mnichów z Maria Laach nosił na sobie cechy arystokratyczne. Reprezentował tendencję dostosowania wiernych do liturgii, wciągnięcia wiernych do chorału, niesporów, mszy recytowanej itp. Pius Parsch natomiast jako praktyk, duszpasterz chciał „sprowadzić” liturgię do wiernych, nauczyć ich żyć życiem Kościoła, pomóc w zrozumieniu rytów, ceremonii, otworzyć drogę do autentycznej modlitwy. Chciał kłaść główny nacisk przede wszystkim na mszę św. Dążył do ukazania jej nadrzędnego miejsca, jej sensu jako ofiary i uczy ofiarnej. Propagował przepowiadanie wychodzące z liturgii. Klosterneuburg stał się nie tylko centrum wydawniczym, ale także ośrodkiem praktycznego działania w duchu kwartalnika. Redaktor naczelny już w 1936 r. przystosował mały kościół św. Gertrudy do sprawowania odnowionej liturgii. Uwypuklił w tym kościele trzy elementy: ołtarz, ambonę i miejsce dla celebransa.

Jedną z liczących się spraw działalności *Bibel und Liturgie* jest, jak sam tytuł wskazuje, powiązanie Pisma św. z liturgią. Dzięki temu czasopismo stało się narzędziem rozwoju ruchu liturgicznego, który znalazł swój tak znaczący wyraz w Konstytucji Liturgicznej Vaticanum II. I za to należą się czasopismu i zespołowi redakcyjnemu wyrazy uznania, gratulacje i najlepsze życzenia w dalszej owocnej działalności w konsekwentnym i autentycznym rozumieniu i realizacji treści zawartych w Konstytucji Liturgicznej.